95/1/9/238 1+pl

VROUWEN IN DEN STRIJD

UITGEGEVEN DOOR HET REGIONAAL KOMITEIT DER HUISVROUWEN VAN BRUSSEL EN OMGEVING

(Aangesloten bij het Onafhankelijkheid-Front)

Einde Augustus 1944 N° 4 Prijs 2 fr

ALLEEN DOOR HANDELEND OPTREDEN !

Vrouwen ! Ge moet ons begrijpen en luisteren met hart en ziel. Ge moet den oproep aanhooien die de huisvrouwencomiteiten U toesturen in naam van de vrijheid en de eer van het land.

Alleen door handelend optreden ! Dat moet voor U een ordewoord zijn. Denkt ge dat ge iets gaat bekomen,een beetje vrijheid herwinnen door lijdzaam toe te zien ? Alleen door op te treden zult ge U het lot dat U wacht,waardig toonen. Denkt niet dat het welzijn waarop ge voor U zelf en de uwen aanspraak maakt,u zoo maar zal gegeven worden als ge niets anders doet dan het te wenschen. Dat ware te eenvoudig. Denkt er aan dat om ons te kunnen knevelen,vernederen,en martelen de vijand ook handelend optreedt !

Tegen die schandalige werkwijzen is het niet voldoende wat..te hopen ! TREEDT OOK HANDELEND OP ! Ge kunt het,en is uw plicht !

Groepeert U ! Vormt huisvrouwencomiteiten ! Maakt U meester van levensmiddelen.Zegt niet : waartoe dient het alles ! Zegt niet : het zijn de mannen die moeten strijden. Dat is plichtsverzuim. Ge brengt uw toekomstige vrijheid in het gedrang. Want met welk recht zult ge iets opeischen waarvoor ge niet gestreden hebt ?

Nogmaals,begrijpt dat nooit wat in den strijd tegen den bezetter nutteloos is. Hongernood dreigt ons land dat steeds wordt uitgezogen door den bezetter. Maar half verkapte slavernij,en ellende zijn onze dagelijksche kost. Zonder al de vernederingen,het aanschuiven in eindelooze rijen van half-ledige winkels,het tijd verlies,verlaten van uw kinderen,het uitgeven van zwar gewonnen centen. Het is juist tegen den honger en de ellende dat ge moet vechten. Ge moogt het maar zoo niet goedschiks aanvaarden !

Indien ge twijfelt aan den uitslag van dergelijk optreden,denkt dan maar eens aan war er voorviel te Maurage,waar een vrouwafvaardiging goo bij de burgemeester ging protesteeren dat deze bloem ging halen in de Hoeven en dagelijk 250 gr. bloem per kop liet uitdeelen,zonder zegels. Het zelfde gebeurde te Epinois waar de gemeentelijke overheid 300 brooden moest opeischen bij de cooperatief om het rantsoen aan te vullen. Te Hornu ook eischten de vrouwen brood op het gemeentehuis,en bekwamen het. Te Leval gingen 80 vrouwen bij de boeren voedsel vragen tot de burgemeester 16.000 K° rogge liet malen. Te Schaerbeek teekenden honderden vrouwen de petitielijst van het Comiteit om de bedreigde wijken te ontruimen en sterke schuilplaatsen te maken. Ook te Thieux,Villers, Haine bereikten dergelijke manifestaties een resultaat.

Door de uithongering en de verarming te aanvaarden,aanvaardt ge tegens het regime dat ge nochtans zooveel haat. De bezetter trekt alleen winst uit uw lijdzaamheid en uw gehoorzaamheid. Hij vreest integendeel hen die weerstand bieden,houdt ze voor gevaarlijk,want hij weet dat als ge vereenigt zijt,ge een ware 'Kracht daarstelt.

De Nationale opstand is nabij ! De vrijheid lacht ons reeds toe. Het nieuws is uitstekend en kondigt reeds de overwinning aan. Nu meer dan ooit is het noodig u te vereenigen,u te groepeeren,de huisvrouwencomiteiten te vormen die met het gansche volk zullen opstaan tegen den bezetter,de schuld van al onze ellende. Met andere vrouwen, met alle gezonde krachten,zult ge de grootsche voorbeelden volgen die U werden gegeven. Het is nu geen tijd meer om te klagen of te weenen.

Het is nu tijd om onze eigen toekomst te bewerken,om HANDELEN OP TE TREDEN.

VROUWEN ! NEEMT DIENST IN HET BELGISCHE PARTISANEN-LEGER,BIJ DE STRIJDENDE FORMATIES OF IN DE HULPDIENSTEN.

DE VROUWEN EN DE NATIONALE OPSTAND

Toen op 6 juni de Engelsche radio het eerste communiqué van het hoofdkwartier gaf,de ontscheping in Normandie mededeelende,en daarna de proclamatie van generaal Eisenhower steeg in menig hart een lied van hoop op. De ontscheping die we met zooveel ongeduld verwachten,was er !

Deze ontscheping was de aanvang de laatste periode in den vrijheidsstrijd van Europa,het bezette Europa,sinds meer dan 4 jaar onder den zwaren knoet van een brutale onderdrukker.

Wij vrouwen waren in de eerste plaats der slachtoffers die onderdrukking. Een voor één moesten onze rechten er aan gelooven,ook de onschuldigste. Onze vrijheid,onze kleinste genoegens werden ons ontnomen. Dag voor dag werd de ellende erger.

Maar de storm komt naderbij. Het os mogelijk dat het getroffen dier bij zijn laatste sluiptrekkingen nog erger zal te werk gaan dan vroeger,en zal vechten met den moed der wanhoop.

Wij vrouwen hebben in deze strijd,haast de mannen,gewichtige en hoogst belangrijke taken te vervullen. Zegt niet:"Wij kunnen niets doen. Zij zijn de sterkste !" Man KAN

C.G.M. BG 658

altijd wat doen,als men maar WIL.

De vrouwen uit Sowjet-Rusland,uit Joegoslavie,uit Frankrijk kunnen het wel. Aan de vrouwen komt de eer toe het wezen van een natie te beitelen.

BIEDT WEER STAND; VEREENIGT U, HANDELT met één gedachte : WEG MET DEN BEZETTER.

De tijd toen de man alleen vechtte voor de eer en de vrijheid van zijn gezin is lang voorbij. Thans moet ge naast hem staan,en zelfs zijn plaats kunnen innemen,als het ongeluk wil dat hij gevangen is of weggevoerd. In de rangen van het nationale bevrijdingsleger zult ge strijden met denzelfden geest van opoffering en zelfverloochening als de strijdende troepen.

Uw taak is zwaar en kan u soms onverwezenlijkbaar toeschijnen. Ge hebt met duizende materieele moeilijkheden te kampen,ge hebt maar erg beperkte inkomsten,ge kunt aan de uwen maar het stricte minimum verschaffen,en ge moet alle dagen onderen verrichten opdat uw uiteengerukt gezin toch nog op een gezin zou blijven gelijken.

Brusselsche vrouwen,ge zult het niet alleen UITHOUDEN,maar ge zult zelf HANDELEND OPTREDEN ! STAAT ONS BIJ IN DEN STRIJD,OM DE BEVRIJDING TE VERHAASTEN !

1) Het levensrecht onzer kinderen verdedigenvermijden dat Belgie's rijkdom maar Duitschland gaat,door de boeren aan te zetten hun graan en vee niet te leveren,door de Partisanen te helpen,door de administratie aan te manen een betere voedselverdeeling te bezorgen aan de bevolking.

Afvaardigingen naar de gemeentelijke overheid op touw zetten,met alle patriotten betoogen voor 500 gr. brood;voor eieren,boter,aardappelen,kolen,gas,enz..

Eischt met de onderwijzeressen sociale helpsters,kleederen en cantines voor Uw kinderen. Alles kosteloos voor de kinderen van gevangenen.

2) Met aale middelen de strijders tegen den bezetter helpen.

Beschermt ze,helpt hen te ontsnappen aan de menschenjagers;de partidanen steunen. Hun verrichtingen bekend maken.

Het opnemen van moedige vrouwen bij de partisanen inrichten.

3) De wakkere strijders verdedigen die de Gestapo neerschiet of wegvoert :

Hun gezinnen moreel en geldelijk steunen.Handelen opdat de namen der gevallen helden op ieders lippen wezen. Dat door uw toedoen de haat tegen den bezetter in het hart van ieder Belg wakker blijve.

Alzoo wordt de eindstrijd voorbereid door uw dagelijksch optreden. Het is een heilige taak voor ieder vaderlandschlievende strijdende vrouw aan elke moeder te doen kennen dat de verbetering te eischen van de maaltijden der schoolcantine,den nationale opstand voorbereiden is;dat aan de vrouwen van gevangene te doen begrijpen dat zij gratis toezending van pakjes moeten eischen, hetzelfde beteekent. En ook aan de onderwijzeressen en sociale helpsters : dat zij de actie der moeders moeten steunen en het kinderwelzijn bescherme, .Welke zijn dan hun taken ? Zij zullen overal bij de patriotten zijn om : de plundering der eetwarenopslagplaatsen te vermijden,de voedselvoorzieningcentra van den vijand lam te leggen,de vaderlandsche troepen te ravitailleeren,de slechte.Belgen en de verraders te ontmaskeren,om te helpen het dagelijksch leven weer snel te organiseeren,het kinderwelzijn uit te breiden,de scholen te heropenen,de school cantines te doen werken.

In een herboren Belgie zullen de vrouwen eindelijk na de overwinning burgerrecht hebben verworven. Zij zullen geroepen worden om mede te kennis te nemen van de levenskwesties der Natie en hun advies te geven.

Morgen zal ons volk te kiezen hebben tusschen de vrouwen die het meest verdienste hebben en de meeste bekwaamheid;. Zij die van nu af aan in de voorste rangen strijden tusschen de besten om hun land te dienen,zullen de voorkeur hebben.

We mooten meer willen zijn dan de echtgenooten van vrije en sterke mannen. We mooten met hen van diegenen zijn die een nieuw leven voorbereiden in een land van vrede en vrijheid.

IN IEDER WIJK RICHT HET ONAFHANKELIJKHEIDSFRONT VADERLANDSCHE TROEPEN OP. ALLE VROUWEN ZIJN ER OP HUN PLAATS. OM DAADWERKELIJK DE NATIONALE BEVRIJDENDE OPSTAND VOOR TE BEREIDEN

DE VROUWEN VAN MOLENBEEK BEDIENDEN ZICH ZELF.... Geen gas,geen kolen. Hoe een maaltijd voor te bereiden of op te warmen is het voornaamste vraagstuk voor alle huisvrouwen.

Het zijn kinderen die het eerst hebben uitgedacht hoe ze zich zonder bons en gratis konden bedienen. Bij de Weststatie te Molenbeek bevindt zich in open lucht een houtopslagplaats omringd door een schutsel. Jonge bengels,eerst in kleine,later in grootere groepen hebben het werk aangepakt en met beetjes dat schutsel afgebroken. En ieder bengel bracht zijn bezorgde moeder een geschenk. Het hout is droog,brandt goed,en de moeders vonden het idee van de kleintjes nor zoo slecht niet. 't Is in ieder geval goedkooper dan op de zwarte markt. En dan zijn de vrouwen op hun beurt naar de opslagplaats gegaan om te halen wat de kleintjes te zwaar vinden.

Het warme eten moet de mannen goed geswaakt hebben,want ze zijn op hun beurt naar de opslagplaats geweest. Zij namen geen planken,wat te weinig is voor een man,doch boomstammen.

Het voornaamste is dat er rook uit de schouwen van Molenbeek komt en dat de armen ook eens warme kost krijgen. De houtopslagplaats gaat nu echter op zijn,en het schijnt

engels al een kleine verkenninstocht hebben ondernomen tusschen de in het station opgehouden kolenwagens. Zij zeggen dat kolen beter branden dan hout, en bovendien spaarzamer uitvallen ?

Bravo, mannen van Molenbeek ! Bedient u maar ! Hoe meer er voor u is, hoe minder er voor Hitler blijft.

MEN MOET ETEN OM TE BLIJVEN LEVEN ! Huisvrouwen ! Onderteekent en laat onderteekenen petities zooals we er hierna één geven als voorbeeld. Gaat in groep die petities bij de bevoegde diensten afgeven :

AAN HET HOOFD VAN DEN RAVITAILLEERINGSDIENST

Mijnheer,

Sinds meer dan 4 jaar reeds plundert de bezetter ons land. Wij zijn ondervoed en onze kinderen krijgen alle soorten ziekten. Het gebrek aan eetwaren van eerste noodzakelijkheid doet zich meer en meer voelen.

Wij ondergeteekenden eischen :

1. Vermeerdering van het broodrantsoen op 500 gr.
2. Verhooging van het melkrantsoen (1 liter per dag voor kinderen van min dan 6 jaar- ½ liter voor die van 6 tot 14 en regelmatige verdeeling van afgeroomde melk)
3. Onmiddellijke kolenuitreiking
4. Ononderbroken en normale gastoebedeeling
5. Verhooging van het aardappelenrantsoen op 15 K° en regelmatige verdeeling ervan.

Ten overstaan der komende gebeurtenissen gebiedt ons de elementairste voorzichtigheid mondvoorraad voor ons gezin op te doen. De ravitailleeringdiensten moeten alle maatregelen treffen om ons daarin voldoening te schenken. Het leven van geheel de bevolking staat op het spel.

Wij rekenen op een goed gevolg in den kortsten tijd.

Hoogachtens,

Handteekeningen.

IN DEN SCHUILKELDER De dagtaak is volbracht. Ik begeef me op weg naar mijn woonst, in een afgelegen wijk. Ik denk na. Waaraan kan men anders nog denken dan aan die afgrijselijke tragedie die zich afspeelt in alle wereldhoeken, aan den oorlog, aan al de rampen en ellende die hij met zich brengt.

Opeens een onheilspellend gefluit : alarm. Er komt beroering op straat. De één vlucht naar huis toe, de andere naar een schuilplaats. Een pijl duidt me een nabij schuilkelder aan. Ik ga er naartoe. De menschen zitten er reeds zwijgend, de schrik in de oogen. Zoo is de invloed van het alarm in het begin. Stilaan echter komen de tongen los en het leven hervat... in den schuilkelder.

Het is ongehoord wat men al vernoemt. "Ja, Mevrouw", zegt mijn buurvrouw met een zucht "Alles mocht al gerust gedaan zijn. Sedert dat Hitler alzoo de geheele wereld in dezen oorlog stortte heb ik nog slechts ontbeeringen en ellende gekend. Mijn man is gevangene, mijn zoon weggevoerd, mijn dochtertje ziek en rachitiek, ik zelf verzwakt van de ontberingen van 4 jaar oorlog. Ellende en moeilijkheden zonder eind" Enhet wordt steeds slechter, "zegt een andere die er droevig en teneergeslagen uitziet. Er is reden toe ! Geen kolen thuis, geen gas en geen hout. Hoe dan een warme maaltijd voorbereiden voor de kleintjes, die honger hebben ? "Ik" zegt een derde " Kan de eindjes niet aan mekaar brengen. Ik heb dikwijls honger en de kinderen zijn ondervoed. En dan hebben "ze" nog het reeds onvoldoende broodrantsoen verminderd ! Het brood is niet eetbaar. Verleden week moest ik 2 uren aanschuiven voor een brood. De bloem is niet te vinden. Alles is duur" Wat een leven, wat een ellende.

Een vrouw van een huisvrouwencomiteit die alles van terzijde had afgehoord nam het woord :"Ge zijt allen ontevreden. Allen lijdt ge. Ontberingen en ellende zijn dagelijksche kost. De bezetter die ons besteelt en beplundert is er de groote schuld van. Om een einde te stellen aan uw miserie, is het niet genoeg de feiten vast te stellen al zuchtende over uw lot. Met andere vrouwen, met al uwe landgenooten moet ge strijden voor meer levensmiddellen, meer brood, meer gas en kolen, om de terugkeer der gevangenen te bespoedigen, om de VREDE te bespoedigen ! Komt allen bij de huisvrouwencomiteiten.

Weeral de sirenen : einde van het alarm. Iedereen verlaat de schuilplaats. Enkele groepje blijven op het voetpad staan. Het gesprek wordt beeindigt. De vrouwen zijn niet haastig. De soep zal niet aanbranden. Er is toch geen gas !

Bij het verlaten van den schuilkelder zijn de 4 vrouwen akkoord om te zeggen dat alleen een gemeenschappelijke optreden hun lot wat kan verzachten. Zij besluiten petitielijsten op te sturen met veel handteekeningen, en afvaardigingen naar de gemeentelijke overheden te sturen om kolen en brood te eischen ten voordeele van de uitgehongerde bevolking der gemeente.

Vrouwen ! Volgt dit voorbeeld overal heet uw haat tegen den bezetter blijken. Geeft gevolg op uw gerechtigte eischen.

Organiseert U. Handelt. Neemt de eetwaren waar zij zijn !

Belgian War Press

VROUWEN HIER EEN VOORBEELD : In een Brabantsche dorp komen 2 Gestapo-mannen een arbeidsweigeraar aanhouden. Dén blijft op straat,de andere gaat in het huis,dan in den hof waar de weerspannige zich bevindt met zijn vrouw. Deze laatste grijpt onmiddellijk de Gestapo-man vast en houdt hem tegen den muur.Haar man is de kluts kwijt en weet niet wat te doen. Zij roept hem toe "Maar maak je dan uit de voeten,idioot !" De tweede agent door het gewelt opgeschrikt,daagt op om zijn collega,die geen voet kan verzetten,ter hulp te komen. Maar te laat : de arbeidsweigerrar heeft begrepen,is over het hek gesprongen en verdwenen. Wat aantoont dat hij toch nog zoo idioot niet was.

Vrouwen, moeders ! Laat uw mannen,zonen en dochter niet aanhouden.

VAN HET WOORD NAAR DE DAAD De algemeene mobilisatie voor de bezette gebieden is afgekondigd ! Zeer gerust ! De bezettersknechten zweren dat het niet om ze te doen vechten is dat onze mannen "gemobiliseerd" worden,maar om ze te doen "werken" of misschien waarom niet ? om ze bloemen te laten gaan plukken ? Naar de vroegere verordeningen dachten we dat de algemeene mobilisatie al lang gedecreteers was ! Wat moeten we dan denken over wat de Nazi's beweren ?

Het verband tusschen woorden en daden kan alleen opheldering brengen. Bij de Nazis gaan de twee nogal gemakkelijk tegenovergestelde kanten uit en we bewezen het al meermalen. "Nationaal - Socialisme wil bescherming van den arbeider" zeggen de nazi's.

Dat is misschien de reden waarom onder het nazi-regime het verboden is de loonen en wedden te verhoogen,dan wanneer volgens de officieele prijzen zelf de prijzen van de eetwaren vertiendubbeld zijn ? Zie maar : azijnharing in tomatensaus : 2;90 fr voor den oorlog,en thans 31,80fr ! Het is misschien ook de reden waarom er in de rijke wijken van de bovenstad en van de Louizalaan den ganschen dag door gas is,terwijl in de volkswijzen er drukking is wanneer die heeren het wel willen,en zulks ondanks een verdening die zegt dat de gasverdeeling met ingang van 15 Juli weer normal zou zijn. Het is ook misschien daarom dat het spijshuis van de families der gevangene speciale gerechten opdienen voor de rexisten,fritten,beafsteck,enz,dan wanneer de vrouwen van onze ware gevangenen van honger omkomen ?

Is het daarom dat,terwijl de bezetter en zijn knechten oogluikend toezien,het bestuur van den graoten Bazar het loon der verkoopsters vermindert ? Dan wanneer er niet aan gedacht werd aan het personeel een perhonderd te geven op de schandalige winsten die het bestuur verwezenlijkte op de waren in stock van voor den oorlog,moet nu de personeel tusschenkomen in het huidig verlies !

Om de kloven tusschen woorden en daden overal in het licht te stellen,hebben we geen plaats genoeg.

Het is toch vreemd ! En als men er logisch besluiten uit trekt,zijn ze eerder ontmoedigend en kommervol. Inderdaad,als het niet is om ze te doen werken - dat werd immers al lang verwezenlijkt - danis het om ze te doen vechten dat onze mannen worden opgeroepen;zulks ten spijt van wat onze verdrukkers ons ook trachten te doen slikken!

DE ARBEIDSTERS IN DEN STRIJD De oorlog duurt nu 4 jaar. De toestand van de arbeidsters in bedrijven,werkhuizen en bureellen is steeds slechter geworden. Wat een verschil tusschen de schijnheilige artikelen der verduitschte pers en de bittere werkelijkheid. Wat een afgrond tusschen die propaganda en het werkelijke leven der arbeidsters ?

Bij de Brusselsche tramwegen worden de vrouwen per uur betaald en krijgen een kleiner loon dan de mannen (6,75 per uur) Het beheer dreiht er mee het na 1940 aangenomen personeel te ontslaan,dus ook de vrouwen.

In de groote magazijnen krijgen de vrouwen een zeer karig loon,plus een koude maaltijd's middags. Ze kunnen de eindjes niet aan mekaar kroopen.

In meerder nijverheden zijn de jonge meisjes van 13 tot 18 jaar betaald tegen 20 à 30 fr. per dag. Op andere plaatsen vervangen de patroons de mannen door vrouwen en betalen hun de helft van het loon.

Door de gemeenste leugens tracht de bezetter de arbeidende vrouw weg te krijgen van haar bevrijdingsstrijd. Van de officieele spreekgestoelten af wordt de vrouw aangezet om haar "moederplicht" tegenover het vaderland te volbrengen. Maar wordt er iets gedaan om de familielasten te verminderen ? Wordt er iets gedaan om de ellende der arbeidersgezinnen te lenigen ontstaan onder het gebrek aan eetmiddelen,kolen en gas ?

Hoe langer de bezetting duurt,hoe meer de arbeidsters den strijd voor hun rechten en belangen moeten aanbinden.

De arbeidsters van de zijdefabriek van Tubize hebben een prachtig voor beeld gegeven. Ze staakten gedurende 4 uren,en stuurden dan een afvaardiging op die het bestuur er van kon overtuigen dat de vrouwen onrechtvaardig behandeld zijn in de fabriek. De vrouwen die gansch alleen het initiatief van deze werkking namen overwonnen : 300 gr. cordonnet,1 paar kousen,1 hemd, een combinaison, 1 broek.

De wakkere arbeidsters van Tubize hebben zich er van rekenschap gegeven dat de staking een doelmatig middel is om een overwinning af te dwingen.

ARBEIDSTERS ! VOOR DE VERDEDIGING UWER LEVENSBELANGEN, NEEMT PLAATS NAAST DE MANNEN IN HET BESTUUR DES SYNDICALE STRIJDKOMITEITEN ! EN VOORUIT IN DEN STRIJD !

AANSCHUIVEN... Sinds eenigen tijd kan men nu ook voor de bakkerswinkels lange rijen zien van zenuwachtige en ruziemakende menschen ! Om het wachten te verkorten geven de vrouwen elkaar keukenrecetten door,of nieuwe "kookenvondsten". En onvermijdelijk gaat het gesprek altijd naar den oorlog en de laatste gebeurtenissen.

Vrouwen opgepast : dat uw woorden nooit tot ontmoediging strekken,maar tot steun , tot wilsversterking. Zij moeten blijk geven van een onwrikbaar vertrouwen en niet van moedeloosheid die met alle oplossingen zou genoegen nemen. Woorden van strijdlust moeten het zijn ! Dat uw haat zich niet uitwerke op andere ongelukkigen die geen enkele schuld hebben aan Uw tegenslagen. Vormt uw huisvrouwenkomiteiten.

Staat allen op tegen hem die ware oorzaak vàn het kwaad is : DE BEZETTER.

DE MENSCHENJACHT GAAT DOOR Vrouwen ! help diegenen die weerstand bieden !

De Duitsche overheid gaat sinds eenigen tijd tot massale en wilde razzia's over in gansch de stad,in de vertooningszalen,op de trams,op de sportpleinen,enz.. Soms kuiert een schijnbaar ongevaarlijke wagen langs het gaanpad,stopt plotseling,en haalt een paar voorbijgangers binnen. Politiemannen in burgerpak vragen papieren,scheuren desnoods de goede kapot,en klaar is kees..vertrokken naar Duitschland.

Vrouwen,stelt alles in het werk opdat Uw man,zoon of broer niet naar Duitschland zou moeten gaan om daar wapenen te gaan smeden voor den vijand. Want daar werk verrichten dat den vijand niet ten nutte komt,is onmogelijk. Werken voor Duitschland is werken voor den vijand,het is zijn duistere plannen helpen verwezenlijken. Vrouwen,stelt alles in het werk om degenen die weerstand bieden te verstoppen en te helpen. Want wat kan de vrede u nog brengen,indien de vijand uw haard heeft verstoord en uw gezin uiteengesmeten ? De vijand heeft niets over voor het welzijn onzer kinderen : Deze jaren van hongersnood hebben er u van kunnenovertuigen ! Geen eerbied voor de ouderen,die hij laat omkomen van honger en kou. Voor uw gezin heeft hij slechts misprijzen over,en beschikt over hun lot zooals over dat van lijfeigenen.

Geen arbeid meer voor den bezetter,maar eensgezind en daad werkelijk verzet !

Slechts één gedachte moet u bezielen : dat wij de oorlogsmachine van den vijand niet mogen smeren. Het leven is hard. Te zamen strijden tegen den vijan zal het minder hard maken. Zoo dikwijls zeiden we aan uw mannen of zonen dat zij het werk van de vijand moesten saboteeren.

Vandaag roepen wij : VROUWEN,NU IS HET UWE BEURT ! Vereenigt u in den strijd tegen den bezetter die de uwen tot slaven maakt. Saboteert op uw manier. Door hen te verdedigen die tegen den vijand strijden,verdedigt gij u zelf. Ge verdedigt met een uw gezin en uw kleintjes,wier toekomst op u rust.

Vergeet nooit dat de toekomst van uw gezin grootelijks afhangt van den moed die ge thans zult toonen. De arbeidsweigeraars,en diegenen die ontsnapten aan de bijna dagelijksche razzia's kunnen geholpen worden op duizenden manieren. Helpt ze,verstopt ze, bezorgt ze slapen,kleederen en eten. Hoedt u voor noodeloos gebabbel. Geen onnoodige bluf,maar kalmte en voorzichtigheid. Weinig woorden,maar DADEN !

RADIO - LONDEN BRENGT HULDE AAN DE BELGISCHE VROUWEN Onlangs heeft Radio-Londen een lange uitzending geweid aan de Belgische vrouwen. Er werd eerst herinnerd aan 2 machtige voorbeelden uit den 1n wereldoorlog.

Het eerste betrof Gabrielle Petit,heldin op 23 jarigen leeftijd,waarvan de Duitschers zelf bekennen moesten dat zij de "grootste aller gefusilleerden was"

Het twedde ging over een andere landgenoote die deel uitmaakte van het redactie comiteit van een Brusselsch sluikblad. Tijdens een proces kwam een aangever,een Belg nog wel,getuigen. Zij zei hem in het aangezicht ; ik ben liever in mijn plaats dan in de uwe !" Het was ook zij,die onmiddellijk na haar verroordeeling tot dwangarbeid,samen met haar vrienden,op zulke geestdriftige toon het vaderlandsch lied aanhief dat de Duitsche officieren de eere-groet brachten en dat de advocaten trannen van ontroering storten.

Zonder namen te noemen,heeft dan de Londensche radio het gedrag der huihige Belgische vrouwen gehuldigd. Zij wees op de verscheidine domeinen waarop onze vrouwen hun strijd naast deze der mannen aanbrengen voor de bevrijding van het land. Er werd gezegd met welke toewijding,met welke zelfverloochening alle taken volbracht worden,van de kleinste,maar niet de minste,tot de belangrijkste.

Zij sprak over de vrouwen die de geheime briefwisseling overbrengen. Van hen die arbeidsweigeraars verstoppen en de noodige steungelden vergaren. Van hen die aan het hoofd staan van partisanengroepen.

Wij waren fier tot deze Belgische vrouwen te behooren en onze plaats te bekleeden tusschen de strijders van het binnenfront.

Vriendinnen die deze tekst leest,wat diet gij ? Sprak men van u in Radio-Londen ? tusschen die duizenden naamlooze vrouwen aan wier optreden men hule bracht.

Zoo ja,doet voort en met dubbelen durf en ijver.

Zoo neen,komt dan bij ons. Gaat bij het huisvrouwenkomiteit van uw gemeente.Indien

ge de echtgenoote zijt van een gevangenen of een weggevoerde,sluit dan aan bij uw lotgenooten. Gaat aan het werk ! Betoogt ! Eischt ! Verdeigdt uw kinderen,uw mannen ! Helpt hen die zich verstoppen,die strijden ! EN STRIJDT ZELF OOK.

"DE STRIJDERS ZONDER UNIFORM" VRAGEN METERS !

Er zijn veel partisanen,illegalen en arbeidsweigeraars. Zij vormen het groote bevrijdingsleger dat dagelijks strijdt ons den vrede en de vrijheid terug te brengen.

Vrouwen uit de Brusselsche,helpt de patriotten die strijden. Wordt hun meter. Ge bewijst hun een dienst en moogt er fier op zijn.

Wie wil als petekind een kamper van het binnenfront ? SCHRIJFT IN.

VROUWENSTRIJD IN HET LAND

Te LEBBEKE hebben de vrouwen feldgendarmen aangevallen die 3 arbeidsweigeraars kwamen aanhouden. Twee hebben alzoo kunnen ontsnappen.

Te LUIK werden heftige betoogingen gehouden voor brood. Terzelfder tijd werd er gestaakt in de koolmijnen van de streek.

Te Micheroux, Melen en Soumagne heeft de bevolking de melk opgeeischt dat door de boeren aan de melkerij geleverd was. Vooral de vrouwen toonden zich strijdlustig. In de daarop volgende dagen stelde de burgemeester de verdeeling van melk voor tegen broodzegels. Maar de bevolking eischte melk zonder zegels,en kreeg uiteindelijk voldoening.

Men gaf gevolg aan onzen oproep : Te Elsenen werd een huisvrouwenkomiteit opgericht De vrouwen van Elsenen hebben hun taak en hun plicht begrepen. Zij vorme nu weerstandskernen waarvan heel wat werking uitgaat. Zij helpen,zij eischen,zij bouwen op, ZIJ BESPOEDIGEN DE BEVRIJDING.

Vrouwen sluit bij hen aan. HET LAND HELPEN MET ALLE MIDDELEN,MEEDOGENLOOZE HAAT TEGEN DEN BEZETTER.

VROUWEN VAN HEDEN

Haar man was bode van een geheime organisatie. Hij werd in dienst aangehouden. Men weet niets meer van hem. De zoon was bij de Partisanen. Hij werd aangehouden en naar Duitschland gevoerd.

Ze bleef alleen over. Ze had kunnen klagen over haar onrechtvaardig lot. Zij had kunnen denken dat ze genoeg gedaan had voor de Vrijheid.

Sinds gisteren is zij bode in een vaderlandschlievende organisatie.

Een Duitsche krijgsraad gaf haar in 1940 acht maand gevang voor transport van springstof ten dienst van een groep patriotten. De dag van haar vrijlating stelde zij zich ten dienste van Solidariteit,het Roode Kruis van het Onafhankelijkheidsfront. Later strijdt ze in de rangen van het O.F.

Daardoor wordt ze voor 6 maand terug aangehouden,te samen met haar man.

Ze slaagt er in alle verantwoordelijkheid op haar te nemen zoodat haar man niet veroordeeld wordt,doch als arbeiders naar Duitschland moet. Zij zelf draagt nog altijd 4 maand na een "ondervraging" de sporen van de slagen. Ze kreeg 3 jaar en half tuchthuis en gaat naar Duitschland gevoerd worden.

De vrouwen strijden en geven het beste van zich zelf. Zooals de mannen. Hun krachtinspanning zal nooit nutteloos zijn. Hun voorbeelden van moed zullen gevolgd worden door andere vrouwen,door alle vrouwen van heden.

VROUWEN VAN MILITAIRE EN POLITIEKE GEVANGENEN ! ORGANISEERT U ! EISCHT DE TERUGKEER UWER MANNEN EN ZONEN !

HULP AAN ONS LAND DOOR ALLE MIDDELEN ! MOEDIGENLOOZE HAAT TEGEN DEN BEZETTER !

HUISVROUWEN ! VOLGT DIT VOORBEELD !

De huisvrouwen van Vilvoorde,die zonder kolen, gas of hout zitten,zijn in werking getreden. Vrijdag 30 Juni en Zaterdag 1 Juli hebben ze met hun kinderen een Duitsche bunker aangevallen die gebouwd was in de omgeving van het kerkhof. Al het hout,balken,planken,meubelen,het hout van de bedden,alles werd losgemaakt en meegenomen,met de dekens en ander kleine voorwerpen. De stoof om de Duitschers te verwarmen werd kapotgeslagen.

Arbeidsters ! huisvrouwen ! de bezetter alleen is de schuld van het gebrek aan brandstof en voedsel. Hij eischte al de brandhoutvoorraden te Brussel op voor de gazogène's hunner autos,die geen benzine meer krijgen. En terwijl de bloem steeds zeldzamer wordt gaat hij nog altijd voort met er op te eischen zooals onlangs in de Groote

Molen aan de Vaart.
Wij moeten die gestolen waar maar terug nemen.
Volgt het voorbeeld der vrouwen van Vilvoorde,en der werklieden uit den Borinage.
Belegert de Duitsche opslagplaatsen.

VROUWEN IN DIENST VAN DEN VIJAND VAN KANT GEMAAKT.

De Nieuwe Orde-bladen stirten heete tranen op het lot van die "ongelukkige' vrouwen" die om de week in Waalsch Brabant vallen,onvergeschoten door "schandelijke bandieten diet het aandurven zwaake vrouwen en weerlooze meisjes aan te vallen".
Wat ze wel weten te verzwijgen,is dat die zwakke vrouwen de aanhouding,al het lijden en soms de ddod van talrijke landgenooten op hun geweten hebben.
Landgenooten die ook een moeder,veelal vrouw en kinderen hebben.
Wat ze wel weten te verzwijgen is dat die zwakke vrouwen hun land verraden,dat zij door hun gedrag de doodstraf verdienen,dat iedere dag die men ze verdet laten leven dd vrijheid en het hoofd kost van moedige en eerlijke landgenooten.
Voor de patriotten zijn die "zwakke vrouwen" geen vrouwen,maar landverraders.
Voor den Belgischen burger die valt onder de kogel van het executiepeleton, heeft het weinig belang of zijn aangever al daniet rokken droeg.
Geen schijnheilige gevoelerigheid ! Wij strijdende vrouwen eischen de ommiddellijke terechtstelling van de verraders van beider kunne.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

STORT IEDER WEEK WAT VOOR SOLIDARITEIT HET ROODE KRUIS VAN HET ONAFHANKELIJKHEIDSFR.

oooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooooo

VROUWEN ! ONZE VRIENDINNEN !

Onze mannen bieden moedig weerstand tegen de Nazi-barbaren. Velen betaalden hun durf met hun bloed,hun leven,hun vrijheid.
Het veren wegvoeren van onze vaders,mannen,broers,zonen,geeft ons een gevoel van opstandige haat die maar zal kunnen bevredigd worden door een onmeedogende wraak.
Nu de vijand het einde van zijn gehaat regime voelt naderen,nu hij weet dat het uur der vergelding nadert,verdubbelt hij nochtans zijn beestachtige vervolgingen.
Maar o danks alles groeit bij ons den wil onze soldaten van de maquis te helpen in de mate onzer mogelijkheden.
Vrouwen sluiten aan bij de vaderlandsche troepen. Anderen betoogen steeds tegen het uithongeringsregime der barbaren. Anderen plunderen duitsche opslag plaatsen.
Vrouwen van Brussel : helpt ons met alle krachten,met hart en ziel,onze lieve vrijheid te herwinnen. Allen moeten meedoen in den strijd tegen den verdrukker.
Ook in dien strijd speelt de vrouw haar rol. Zij doet het met al den moed en den ijver die een vaderlandslievende Belgische vrouw moet betoonen.
Tegen het Hongerspook : De werkboze mijnwerkers uit den Borinage plunderen de wagens voor de Duitschers bestemd. Het gaat er om belangrijke hoopen. Op de lijn van Jemappes werden wagens tarwe en appelsienen volledig buitgemaakt.
Ter Herstal hebben de huismoeders ook betaogd en een bestelauto van een bakkerij geledigd. Ook in het centrum van Luik gebeurde zulks. Brusselsche huismoeders : neemt de levensmiddelen waar zij te vinden zijn : Ledigt de militaire bakkerijen en de speciale eetwarenwinkels voor de Duitschers.

STELT U IN DIENST VAN SOLIDARITEIT,VOOR STEUN AAN ALLE SLACHTOFFERS VAN DEN VIJAND.

TER NAAGEDACHTENIS VAN EDITH CAVELL,LAAT ONS STRIJDEN ZOOALS ZIJ.

Onlangs herinnerden wij aan de schoone figuur van Gabrielle Petit. Vandaag willen wij Edith Cavell herdenken. Zij viel te Brussel op Oktober 1915 oneder de kogels van den vijand. Tot op het laatste oogenblik hoopte men dat de Duitschers die misdaad niet zouden uitgevoerd hebben,maar von Bissing weigerde de straf om te zetten en stond zelf geen uitsel toe. Edith Cavell werd uitgevoerd bij dageraad in een kleine tuin. Zij weigerde zich te laten blinddoeken.
Deze moord vervulde de wereld met afgrijzen en een Amerikaansch journalist schreef in de New York World :"Het ware beter geweest voor Duitschland een legerkorps te hebben verloren,dan alzoo Edith Cavell te hebben terechtgesteld."

Wat had ze bedreven ? Het was een stille en waardige vrouw die sinds 1906 hoofdverpleegster was in een heelkundig instituut. In 1909 had zij een school voor verpleegsters gesticht,die in den oorlog de eerste ambulantiediensten had geleverd.

zie volgende bladzijde

Wanneer Belgie aangevallen werd begreep Edith Cavell dat het de plicht is der vrouw in de mate van het mogelijke dezen te helpen die strijden en sterven voor het Vaderland.

Toen ze beschuldigd werd Engelsche solden te hebben helpen ontvluchten ontkende zij zelfs niet,zoo scheen het dienen van het land haar natuurlijk. Later weigerde zij een genadeschrift.

Edith Cavell bekocht haar vaderlandsliefde met haar leven.

Dergelijke voorbeelden moeten ons doen begrijpen dat de vrouwen ook hun rol te spelen hebben in den oorlog.

Wij moeten hen waardig zijn en het hoofd bieden aan een vijand zonder geweten en zonder menschenlijkheid.

Edith Cavell vermoord ! Gabrielle Petit vermoord ! En hoeveel andere nog ?

Sinds 4 jaar wordt die treurige lijst steeds langer. Er zijn nieuwe martelaren, nieuwe slachtoffers. En zij maakte kennis met nog verfijnde en verergerde martelingen.

Wij moeten ons solidair toonen met deze heldinnen.

De door hen gebakende weg moet verbreed worden. Hun dood zal niet zinloos geweest zijn,hun offer niet nutteloos.

Zij bewezen dat de vrouwen zich ook weten te verdedigen.

Met hen,zooals hen,één in den moedigen strijd geleid door deze gedachte alleen :

DE UITHONGERAARS EN DE MOORDENAARS UIT HET LAND.

Steunfonds van "VROUWEN IN DEN STRIJD " :

Huisvrouwenkomiteit van Schaerbeek : 120 fr.

momomomomomomomomomomomomomomomomomomomomomom

Belgian War Press